

عنوان مقاله:

تبارشناسی خاندانی سامانان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسنده:

فاطمه حاجی پورلاطرانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات و مرکز دایره معارف بزرگ اسلامی

خلاصه مقاله:

تبارشناسی پژوهشی بنیادی در منشا و خاستگاه امور تاریخ مند و بررسی مجدد اجزاء و بخش های تشکیل دهنده ی گذشته یتاریخی هر موضوعی است. این، گونه ای ارزیابی واژگون، از امروز به گذشته موضوع است. بنابراین دانش تبارشناسی خاندان بهشناخت اصل و نسب و شجره نامه بسنده نمی کند. خاندان شاهان سامانی و وزیران آنها از نظر تبارشناسی، قابل اهمیت هستند. سامانان از سال های 204 ه تا 395 ه در منطقه خراسان و ماوراءالنهر حکومت کردند. نژاد سامان، سر سلسله آنان، بر اساس کتب تاریخی و مورخان آن به بهرام چوبین و کمی ضعیف تر به بهرام گور می رسد و حکمرانان و شاهان (امیران) سامانی همه، فرزندان او هستند و کسی جدا از خانواده در اینخاندان به پادشاهی نرسیده است. امیران سامانی وزیران نامدار و دانشمندی را به وزارت داشتند که جیهانی، بلعمی، عتبی و مصعبی معروف ترین آنها هستند. با فرض اینکه شاهان همواره خود را به شاهان سلسله های پیشین منسوب می کردند و وزیران همواره از خاندان های معروف بودند؛ این پژوهش تلاش دارد به این پرسش پاسخ دهد که: آیا تبار خاندان سامانی و وزرای آنان مانند تاریخ پیش از اسلام اصیل و دارای نسب در خاندان های مشهور بوده اند دستاورد این پژوهش به روش تاریخی-تحلیلی و مطالعه منابع و مآخذ دست اول، نشان میدهد امیران سامانی، به بیان مورخان، خود را به بهرام چوبین و بهرام گور نسبت دادند. نام سلسله آنان برگرفته از نام نیای آنان، سامان است. وزرای آنان از خاندان معروف، دانشور و دانش پرور بودند و افرادی از نسب شاناز دوره طاهریان (207-257 ه) تا غزنویان (344-583 ه) در دستگاه حکومتی خدمت می کردند.

کلمات کلیدی:

تبارشناسی، خاندان، سامانان، سامان، وزیران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778275>

